

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, zastoupen Mgr. Janou Gavlasovou, advokátkou se sídlem Západní 449, Chýně, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 6**, se sídlem Československé armády 23, Praha 6, zastoupen JUDr. Františkem Vokůrkou, advokátem se sídlem Ke Skalkám 56/3079, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č.j. MCP6 091057/2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 19. 11. 2012, č.j. MCP6 091057/2012 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jany Gavlasové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č.j. MCP6 091057/2012 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byla odložena žádost žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ze dne 3. 5. 2012 pro nezaplacení úhrady nákladů.

Žalobce v žalobě shrnul průběh správního řízení a uvedl, že dne 3. 5. 2012 podal žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v níž požadoval sdělení informací

o správních řízeních, které se vztahují k provozovně „L. F.“. Dne 21. 5. 2012 byla žalobci doručena výzva k doplnění žádosti. Žalobce uvedl, že podle ust. § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. má správní orgán možnost vyzvat žadatele o upřesnění žádosti do 7 dnů od podání žádosti. Povinný orgán však předmětnou výzvu zaslal žalobci až po uplynutí této lhůty. V okamžiku, kdy žalovaný vyzýval žalobce k doplnění žádosti, uplynula i lhůta k poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce i přesto svou žádost dne 25. 5. 2012 doplnil. Dne 5. 6. 2012 bylo žalobci zasláno vyrozumění o prodloužení lhůty k poskytnutí informací. Dne 11. 6. 2012 obdržel žalobce výzvu k úhradě nákladů za poskytnuté informace ve smyslu ust. § 17 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

Žalobce namítl, že výzva k úhradě nákladů byla odeslána po 39 dnech od doručení žádosti o poskytnutí informace. V daném případě však došlo k uplynutí lhůty, v níž má správní orgán právo uplatnit nárok na úhradu nákladů. Doplnění žádosti žalobce bylo správnímu orgánu doručeno dne 25. 5. 2012, požadovaná informace tak měla být poskytnuta nejpozději dne 9. 6. 2012, výzva k úhradě tak měla být dle žalobce odeslána nejpozději dne 8. 6. 2012. Žalobce uvedl, že trvá na tom, že jelikož nebyl správním orgánem řádně a včas vyrozuměn o prodloužení lhůty k poskytnutí informace, pak se lhůta k poskytnutí informace, resp. k zaslání výzvy počítá nikoli ode dne doplnění žádosti, ale ode dne podání žádosti, tj. od 3. 5. 2012. V tomto případě tak měla být výzva k úhradě nákladů odeslána nejpozději dnem 18. 5. 2012.

Žalobce dále poukázal na skutečnost, že po obsahové stránce neodpovídá výzva k úhradě, resp. v ní obsažené informace o výši nákladů, ust. § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Z výzvy nejsou patrné zásadní skutečnosti, z nichž by bylo možno zjistit, na základě kterých skutečností a jakým způsobem byla výše náhrady vyčíslena. V podrobnostech žalobce odkázal na svou stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 15. 6. 2012, která však dle žalobcova tvrzení nebyla v době podání žaloby vyřízena.

Žalobce dále v podané žalobě uvedl, že dne 25. 5. 2015 podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace. Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 27. 6. 2012, č.j. S MHMP-775781/2012/C bylo žalovanému uloženo, aby ve stanovené lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí řádně vyřídil žádost žalobce. Sdělením ze dne 9. 7. 2012, č.j. MCP6 055956/2012 však žalovaný oznámil žalobci, že svou povinnost nesplní. Dne 6. 8. 2012 podal proto žalobce návrh na přijetí opatření proti nečinnosti. Magistrát hl. m. Prahy vydal dne 21. 8. 2012 pod č.j. MHMP10379755/2012 opatření proti nečinnosti, kterým přikázal žalovanému ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto opatření vyřídít žádost žalobce. Sdělením ze dne 4. 9. 2012, č.j. MCP6 070003/2012 žalovaný opět žalobci sdělil, že informace zatím neposkytne, resp. je poskytne až po úhradě nákladů.

Žalobce v žalobě dále uvedl, že ačkoli bylo nadřízeným orgánem povinnému subjektu uloženo informace poskytnout, aniž by tato povinnost byla vázána na úhradu nákladů, žalovaný tak neučinil. Proto se žalobce obrátil na soud s návrhem na výkon rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 27. 6. 2012, č.j. S MHMP-775781/2012/C. Obvodní soud pro Prahu 6 rozhodnutím ze dne 15. 1. 2013, č.j. 34E 87/2012-37 nařídil výkon rozhodnutí, přičemž povinnému uložil pokutu ve výši 5.000,- Kč. V době podání žaloby toto rozhodnutí ještě nebylo pravomocné.

Dne 25. 11. 2012 obdržel žalobce žalobou napadené rozhodnutí. Žalobce namítl, že žalovaný toto rozhodnutí vydal, aniž by respektoval pravomocné a vykonatelné rozhodnutí nadřízeného správního orgánu, na jehož základě byl nařízen výkon rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí není o rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 27. 6. 2012, ani o následném opatření proti nečinnosti ani zmínka.

Žalobce namítl, že žalovaný porušil práva žalobce, když i přes pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, které přikazuje žalovanému informace poskytnout, aniž by tato povinnost byla vázána na úhradu nákladů, když navíc nárok na tuto úhradu zanikl, neboť

žalovaný nerespektoval zákonem stanovené lhůty. Žalobce namítl, že se v daném případě jedná o nesprávný úřední postup, spočívající ve výše popsaných nezákonnostech správního orgánu, přičemž byl porušen nejen zákon č. 106/1999 Sb., ale i základní zásady činnosti správních orgánů, přičemž je tento postup v rozporu s Ústavou České republiky, resp. s Listinou základních práv a svobod.

Z uvedených důvodů žalobce žádal soud, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil s tím, že žalovanému zanikl nárok na uplatnění nároku na úhradu nákladů.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že není dle jeho názoru dán právní základ pro zrušení napadeného rozhodnutí. Podle názoru žalovaného je napadené rozhodnutí procesním, nikoli meritorním rozhodnutím a z toho důvodu jej nelze podřadit pod režim § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Žalovaný dále uvedl, že ze skutkových tvrzení žalobce nevyplývá logika uplatňovaného nároku. Uvedl, že žalobce vytýká žalovanému nedodržení lhůt stanovených zákonem č. 106/1999 Sb. a dále to, že mu neposkytl požadované informace, přičemž se žalobce svého nároku na poskytnutí požadovaných informací domáhá ve vykonávacím řízení. Žalovaný uvedl, že v tomto řízení byla bezpochyby řešena otázka platnosti a účinnosti rozhodnutí žalovaného o odložení žádosti žalobce. Dle žalovaného tak není zřejmé, na jakých právech byl žalobce zkrácen právě rozhodnutím o odložení žádosti pro nezaplacení úhrady nákladů.

Dále žalovaný ve svém vyjádření uvedl časový sled úkonů, které v řízení proběhly. K výzvě k doplnění žádosti ze dne 14. 5. 2012 (žalobci doručena dne 21. 5. 2012) žalovaný uvedl, že v tomto případě došlo k překročení lhůty o 4 dny, ale má za to, že toto překročení lhůty nemá souvislost s počítáním dalších zákonných lhůt.

K výzvě k úhradě nákladů ze dne 11. 6. 2012 žalovaný uvedl, že lhůta pro tuto výzvu skončila 9. 6. 2012, tento den však byla sobota, takže se konec lhůty posunul na nejbližší pracovní den, tj. pondělí 11. 6. 2012. Žalovaný uvedl, že lhůtu počítal ode dne doplnění žádosti dne 25. 5. 2012. Obecně k výzvě žalovaný uvedl, že pro výzvu k úhradě nákladů není stanovena zvláštní lhůta, pouze musí být tato výzva učiněna před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

Žalovaný závěrem uvedl, že vzhledem k tomu, že žalobce úhradu nákladů neprovedl, rozhodl žalovaný o odložení žádosti žalobce.

Z výše uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, ve které s odkazem na podanou žalobu uvedl, že se v daném případě jedná o rozhodnutí, které spadá pod režim ust. § 65 s.ř.s.

K tvrzení žalovaného, že překročení lhůty pro vydání výzvy k doplnění žádosti nemá vliv na další zákonné lhůty, žalobce uvedl, že trvá na tom, že pokud správní orgán řádně a včas nevyrozuměl žalobce o prodloužení lhůty k poskytnutí informace, pak se lhůta k zaslání výzvy k úhradě nákladů, resp. lhůta k poskytnutí informace, počítá nikoli ode dne doplnění žádosti, ale ode dne jejího podání, tedy ode dne 3. 5. 2012. Pak měla být výzva k úhradě nákladů odeslána nejpozději dnem 18. 5. 2012. Žalobce poukázal na rozhodovací praxi, kdy je odvolacími správními orgány konstatováno, že pokud správní orgán zmešká lhůtu k zaslání výzvy k úhradě, pak na tuto úhradu ztrácí nárok a nadále nelze poskytnutí informace na tuto úhradu vázat. Dále žalobce poukázal na rozhodovací praxi odvolacích správních orgánů, které deklarují, že pokud vyrozumění o prodloužení lhůty k vyřízení žádosti je doručeno žadateli po lhůtě uvedené v § 14 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb., pak všechny další navazující úkony jsou učiněny po lhůtě a jsou tedy neúčinné.

Z toho dle žalobce vyplývá, že pokud byla žádost podána dne 3. 5. 2012 a žalobce nebyl řádně ve lhůtě vyzván k doplnění žádosti, kdy již v okamžiku doručení výzvy

k doplnění žádosti marně uplynula lhůta k poskytnutí informace, popř. nejpozději před uplynutím lhůty, měl být žalobce vyrozuměn o tom, že je lhůta prodlužována. Skutečnost, že i přes překročení lhůt žalobce žádost doplnil, není dle žalobce uznáním toho, že jsou lhůty zachovány.

Žalobce z výše uvedených důvodů setrval na podané žalobě.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 3. 5. 2012 podal žalobce u žalovaného žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce požadoval sdělení údajů o správních řízeních (včetně dosud neukončených), která se vztahují k provozovně „L. F.“, a to o

- datu přijetí podnětu k zahájení správního řízení,
- datu zahájení správního řízení,
- datu vydání prvního rozhodnutí,
- datu podání odvolání osobou oprávněnou,
- datu vydání případného zrušujícího rozhodnutí, jeho vyhotovení a doručení,

včetně informací o řízeních stran ostatních podnětů (např. od Městské policie hl. m. Prahy, Policie ČR) s tím, že pokud nebylo u některého z obdržených podnětů zahájeno správní řízení, požadoval uvést podrobné odůvodnění s odvoláním na konkrétní ustanovení platné legislativy.

Výzvou ze dne 14. 5. 2012, č.j. MCP6 037934/2012, která byla žalobci doručena dne 21. 5. 2012, bylo žalobci sděleno, že je jeho žádost velice obecná a nekonkrétní, přičemž v ní není vymezen časový úsek, ze kterého údaje o správních řízeních žalobce požaduje specifikovat a nejsou v ní uvedeny oblasti působnosti úřadu, kterých se tato řízení mají týkat. S odvoláním na § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. tak žalovaný vrátil žalobci žádost k upřesnění. Zároveň byl žalobce v této výzvě upozorněn, že shromáždění podkladů pro odpověď na jeho žádost bude nutné zajistit formou mimořádných úkonů, které budou zpoplatněny.

Dne 28. 5. 2012 bylo žalovanému doručeno doplnění žádosti žalobce ze dne 25. 5. 2012. V tomto doplnění žalobce vymezil časový úsek požadovaných informací od roku 2008 do současnosti (květen 2012), přičemž specifikoval i oblast působnosti úřadu, když uvedl: „*Celý ÚMČ Praha 6, zejména odbor výstavby.*“

Dne 25. 5. 2012 podal žalobce zároveň s doplněním žádosti také stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost z 25. 5. 2012“). Tato byla žalovanému doručena dne 28. 5. 2012. Žalobce ve stížnosti uvedl, že mu v zákonné lhůtě nebyly poskytnuty požadované informace, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Přípisem ze dne 5. 6. 2012, č.j. MCP6 044282/2012, který byl žalobci doručen dne 15. 6. 2012, byl žalobce informován o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace o 10 dnů podle § 14 odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Důvodem pro prodloužení lhůty bylo, že se požadované informace věcně dotýkají několika odborů a jedná se o vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací.

Přípisem ze dne 11. 6. 2012, č.j. MCP6 044282/2012, který byl žalobci doručen dne 15. 6. 2012, byl žalobce vyzván k úhradě nákladů ve výši 7.600,- Kč. Přílohou této výzvy bylo vyúčtování nákladů.

Dne 15. 6. 2012 podal žalobce proti tomuto postupu žalovaného stížnost, která byla žalovanému doručena dne 18. 6. 2012. Dne 19. 6. 2012 byla tato stížnost postoupena Magistrátu hlavního města Prahy. Ve stížnosti žalobce k výzvě k úhradě nákladů uvedl obdobné skutečnosti, jako uvedl v podané žalobě.

Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního ze dne 27. 6. 2012, č.j. S MHMP-775781/2012/C bylo rozhodnuto o stížnosti z 25. 5. 2012 tak, že bylo žalovanému příkázáno, aby vyřídil žádost žalobce do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo žalovanému doručeno dne 29. 6. 2012.

Přípisem ze dne 10. 7. 2012, č.j. MCP6 055956/2012 bylo žalobci sděleno, že k 13. 7. 2012 bude připravena k odeslání informace o všech správních řízeních, včetně dosud neukončených, které se vztahují k provozovně „L. F.“. Vydání této informace je však podmíněno úhradou vzniklých nákladů na účet žalovaného.

Ve správním spise je dále založeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního ze dne 2. 7. 2012, č.j. S-MHMP 826415/2012/OST/Ja, kterým byl ke stížnosti z 25. 5. 2012 potvrzen postup povinného subjektu ve věci vyřízení žádosti žalobce. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že stížnost podle zákona č. 106/1999 Sb. nelze podat proti postupu povinného subjektu dle ust. § 14 odst. 5 písm. b) zákona 106/1999 Sb., tj. v případě, že povinný subjekt nedodrží lhůtu 7 dnů k vydání výzvy k upřesnění žádosti o poskytnutí informace. K nedodržení zákonem stanovené lhůty pro vyřízení žádosti o informace je uvedeno, že lhůta byla z důvodu objemného množství požadovaných informací prodloužena o deset dní. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt využil svého práva na zpoptatnění požadovaných informací podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., není ve věci nečinný a nejsou tak dány důvody pro postup podle § 16a odst. 6 písm. b) nebo c) zákona č. 106/1999 Sb. V tomto rozhodnutí je závěrem uvedeno, že proti výzvě o úhradě nákladů podal žalobce stížnost, o které bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím poté, co bude odvolacímu správnímu orgánu povinným subjektem předložena.

Dne 6. 8. 2012 podal žalobce u Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního návrh na přijetí opatření proti nečinnosti, jelikož mu žalovaným nebyly poskytnuty požadované informace.

Dne 8. 8. 2012 zaslal Magistrát hl. m. Prahy, odbor kontrolních činností, pod č.j. S-MHMP 1004113/2012 žalovanému přípis, ve kterém žádal o předložení spisového materiálu ve věci vyřízení stížnosti žalobce ze dne 15. 6. 2012 proti výzvě k úhradě nákladů. Žalovaný v odpovědi ze dne 15. 8. 2012, č.j. MCP6 064095/2012, uvedl, že vzhledem k tomu, že v době podání stížnosti bylo řešeno i odvolání žalobce a následně věc uzavřena rozhodnutím nadřízeného orgánu, nebyla tato stížnost již řešena samostatně. Zároveň je v odpovědi uvedeno, že u č.j. MCP6 037934/2012 jsou posledními dokumenty rozhodnutí MHMP-ZIO ze dne 27. 6. 2012, č.j. S MHMP-775781/2012, zaslání podkladových materiálů Mgr. Šídlovi ze ZIO ke stížnosti žalobce ze dne 6. 8. 2012 a rozhodnutí MHMP-OST ze dne 2. 7. 2012, č.j. S-MHMP 826415/2012/OST/Ja.

Opatřením proti nečinnosti ze dne 20. 8. 2012, č.j. MHMP10379755/2012 přikázal Magistrát hl. m. Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní žalovanému, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto opatření vyřídil žádost žalobce.

Přípisem ze dne 4. 9. 2012, č.j. MCP6 070003/2012 bylo žalobci sděleno, že v souladu s rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního ze dne 20. 8. 2012, č.j. MHMP 10379755/2012 a ve spojení s rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního ze dne 2. 7. 2012, č.j. S-MHMP 826415/2012/OST/Ja je ke dni 4. 9. 2012 připravena k předání informace o všech správních řízeních, včetně dosud neukončených, které se vztahují k provozovně „L. F.“. Vydání této informace je však podmíněno úhradou vzniklých nákladů na účet žalovaného.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 19. 11. 2012, č.j. MCP6 091057/2012 žalovaný rozhodl o tom, že se žádost žalobce ze dne 3. 5. 2012 odkládá pro nezaplacení úhrady nákladů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je obsažen výčet úkonů, které v řízení proběhly. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že nadřízený orgán MHMP, odbor stavební postup povinného subjektu potvrdil a rozhodnutí nadřízeného orgánu MHMP, odboru živnostenského a občanskosprávního nebylo v části úhrady nákladů s povinným subjektem v rozporu, bylo žalobci zasláno sdělení ze 4. 9. 2012, kterým byl znovu informován o připravenosti k předání požadovaných informací po úhradě stanovených nákladů. Vzhledem k tomu, že zákonem stanovená 60 denní lhůta uplynula dne 3. 11. 2012 a žalobce v tého lhůtě náklady nauhradil, bylo rozhodnuto podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. o odložení žádosti žalobce.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

Žalobce s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. citovaného zákona povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.

Podle § 14 odst. 5 písm. d) citovaného zákona nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

Podle § 14 odst. 7 citovaného zákona lhůta pro poskytnutí informace podle odstavce 5 písm. d) může povinný subjekt prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o deset dní. Závažnými důvody jsou:

- a) vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost,
- b) vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti,
- c) konzultace s jiným povinným subjektem, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti, nebo mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti.

Žadatel musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

Úprava hrazení nákladů je obsažena v § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

Podle odst. 1 jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Podle odst. 3 v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Podle odst. 4 nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.

Podle odst. 5 je poskytnutí informace podle odstavce 3 podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.

K argumentu žalovaného, že napadené rozhodnutí není přezkoumatelné ve správním soudnictví, soud uvádí, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, čj. 2 As 34/2008-90 „*rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. je však rozhodnutí, jímž povinný subjekt žádost o poskytnutí informace pro nezaplacení úhrady odložil (§ 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).*“ Z toho důvodu se soud dále zabýval důvodností podané žaloby.

Soud při své úvaze o důvodnosti žaloby vycházel rovněž z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2015, čj. 10 A 4/2014-148, kde zdejší soud judikoval, že „*nečinnost nadřízeného orgánu v řízení o stížnosti proti úhradě nákladů vylučuje odložení žádosti podle § 17 odst. 5 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť po dobu vyřizování stížnosti žadatele proti výši požadované úhrady lhůta pro zaplacení úhrady neběží.*“

Z toho důvodu dospěl soud k závěru, že žalovaný správní orgán pochybil, když vydal rozhodnutí o odložení žádosti, když přímo z dikce ust. § 17 odst. 5 věta třetí vyplývá, že po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé (60 dnů ode dne oznámení požadované výše úhrady) neběží.

Žalobci byla výše požadované úhrady oznámena dne 15. 6. 2012, kdy mu byl doručen přípis žalovaného ze dne 11. 6. 2012, č.j. MCP6 044282/2012, včetně přílohy vyúčtování nákladů. Následujícího dne tedy počala běžet lhůta 60 dnů pro zaplacení požadované úhrady.

Dne 18. 6. 2012 byla žalovanému doručena žalobcová stížnost proti jeho postupu v případě požadování úhrady nákladů. Žalobce ve stížnosti uváděl obdobné důvody jako v podané žalobě, tj. uplynutí lhůty pro vyrozumění o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace, uplynutí lhůty pro odeslání výzvy k úhradě nákladů. Mimoto v této stížnosti napadl i obsahovou stránku informace o výši nákladů, z čehož je jasné patrné, že stížnost směřoval proti této žádosti o úhradu nákladů. Ode dne podání této stížnosti lhůta pro zaplacení úhrady nákladů neběžela.

Z obsahu spisu soud zjistil, že stížnost byla dne 19. 6. 2012 postoupena nadřízenému orgánu, Magistrátu hl. m. Prahy. Ze spisu je patrné, že byla tohoto dne dodána do datové schránky Magistrátu hl. m. Prahy, údaj o doručení však na protokolu vypravené datové zprávy chybí.

Soud dále z rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního ze dne 2. 7. 2012, č.j. S-MHMP 826415/2012/OST/Ja, kterým byl ke stížnosti z 25. 5. 2012 potvrzen postup povinného subjektu ve věci vyřízení žádosti žalobce, zjistil, že o stížnosti žalobce proti výzvě k úhradě nákladů bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím poté, co bude odvolacímu správnímu orgánu povinným subjektem předložena.

Z uvedeného dle soudu vyplývá, že o stížnosti žalobce proti výzvě k úhradě nákladů nebylo rozhodnuto, přičemž soud vyjadřuje pochybnosti nad tím, zda vůbec se stížnost dostala do sféry nadřízeného orgánu, aby o ní mohl rozhodnout.

Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb., když žádost žalobce odložil pro nezaplacení úhrady nákladů, ačkoli k tomuto postupu nebyl oprávněn, jelikož lhůta pro zaplacení úhrady nákladů neběžela ode dne podání stížnosti proti výzvě k úhradě nákladů. Nebyly tedy splněny podmínky pro odložení žádosti podle § 17 odst. 5 věty druhé, když lhůta pro zaplacení úhrady neuplynula.

K námitkám žalobce ohledně nedodržení zákonem č. 106/1999 Sb. stanovených lhůt soud konstatuje, že žalobce podal žádost o informace dne 3. 5. 2012, žalovaný jej vyzval k úhradě nákladů dne 15. 6. 2012. Ustanovení § 17 zákona č. 106/1999 Sb. nestanoví výslovně lhůtu k vydání výzvy k úhradě nákladů. Z ust. § 17 odst. 5 věta první tohoto zákona plyne, že takto musí povinný subjekt učinit před poskytnutím informace. V daném případě je třeba dle soudu rozlišovat mezi lhůtou pro poskytnutí informace a lhůtou pro výzvu k úhradě nákladů. V prvním případě jsou lhůty stanoveny jako lhůty pořádkové, v druhém případě lhůta k vydání výzvy stanovena není, pouze tak musí povinný subjekt učinit před poskytnutím informace. Pokud tedy povinný subjekt vyzval žalobce k úhradě nákladů před poskytnutím informace, učinil tak dle názoru soudu oprávněně. Názor žalobce, že povinný subjekt nemůže po uplynutí lhůty k vyřízení žádosti o informace vydat výzvu k úhradě nákladů, nemá oporu v zákoně.

Vzhledem k výše uvedenému závěru o nezákonném postupu žalovaného spočívajícím v nerespektování stavění lhůty podle § 17 odst. 5 věta druhá zákona č. 106/1999 Sb. soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil. Právním názorem, který soud vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupkyně žalobce Mgr. Jany Gavlasové, advokátky. Mimosmluvní odměna činí 6.200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právní zástupkyně ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celková výše nákladů řízení žalobce tedy činí 9.800,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který učil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v §103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. června 2016

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení:
S. Š.